

Allegretto.

Nr. 89. Ramund.

1. Ra-mund var sig en be - dre Mand, Om han hav - de be - dre Klæ - der. Dron-nin-gen gav han - nem

Klæ - der paa-stand Af Blaar-garn, Bast og Læ - der. „Saa-dant vil jeg ik - ke ha'e,“ sag - de Ra - mund;

„Saa-dant staaer mig ik - ke bra,“ sag - de Ra - mund den Un - ge.

mf

mf *f* *p*

2.

„Bast og Blaargarn er værre end Ry¹⁾;
 Det kan du give Tjenerne dine.“
 Frøkenen gav hannem Klæderne nye
 Af Silke og Sammet²⁾ fine.
 „Saadant vil jeg heller ha'e,“ sagde Ramund,
 „Saadant staaer mig meget bra“, sagde Ramund
 den Unge.

3.

Ramund takler Skibene syv
 Med udslagne Seil ved Strande.
 Saa seiled han sig over salten Sø
 Alt ind paa Jætternes Lande.
 „Nu er vi komne her,“ sagde Ramund,
 „Foruden stort Besvær,“ sagde Ramund den
 Unge.

4.

Ramund gik sig ved salten Søstrand,
 Der saae han syv Jætter stande.
 „Tager jeg Ramund paa min mindste Haand
 Og kaster hannem langt fra Lande.“
 „„Det gjør ikke ene du,““ sagde Ramund,
 „„Komme maae I alle Syv,““ sagde Ramund
 den Unge.

11.

„„Kjære Ramund! du lade mig leve!
 Jeg saae end aldrig din Lige.
 Min yngste Datter vil jeg dig give
 Og Halvparten af mit Rige.““
 „Det ta'er jeg, naar jeg vil,“ sagde Ramund,
 „Og saa din Datter til,“ sagde Ramund den
 Unge.

5.

Ramund tog til sit dyre Sværd,
 Det han kaldte Dymlingen rode;
 Han hug de syv Jætter med en Færd³⁾,
 At Blodet randt dennem tildode.
 „Der ligg' I alle syv,“ sagde Ramund.
 „Alt staaer jeg her endnu,“ sagde Ramund
 den Unge.

6.

Ramund gik sig i Bjerget ind
 Til alle de Smaa-Trolde Sæde;
 Saa stride randt Taarer de Trolde paa Kind,
 De maatte for Ramund græde.
 „Græder du for mig?“ sagde Ramund,
 „Jeg græd aldrig for dig!“ sagde Ramund den
 Unge.

7.

Ramund ladede Skibene syv
 Med Guld og med ædele Stene,
 Og seiled' saa over den Sø saa stiv,
 Hen ind paa Keiserens Lande.
 „Nu er vi komne her,“ sagde Ramund,
 „Nu har vi bedre lært,“ sagde Ramund den
 Unge.

8.

Ramund gik sig ad Boldhuset ind,
 Der leged de Bold og Guldtærning.
 Alle forskrækkedes for Ramunds Skind
 Og for hans grumme Gebærder.
 „Vakker Leg er det,“ sagde Ramund,
 „Faacr jeg lege med?“ sagde Ramund den
 Unge.

9.

Keiseren ud af Vinduet saae
 Med Angest og sorrigfuld Mine:
 „Hvo er den Mand i Gaarden mon staae
 Og der saa hæsselig grine?“
 „„Det er mig; jeg har Lyst““ — sagde Ramund
 „„At vove med dig en Dyst““, sagde Ramund
 den Unge.

10.

Ramund slog paa sit gode Sværd,
 At Jorden hun gunged' og rysted':
 Fuglene daaned' og faldt ned til Mark,
 Som sjunge tilforn paa Kviste.
 „Ret nu saa blie'r jeg vred,“ sagde Ramund
 „Kommer du ei ned,“ sagde Ramund den
 Unge.

12.

Ramund tog til sin store Kniv,
 Den han kaldte Dymlingen dyre;
 Saa skilte han Keiseren ved hans Liv.
 At Hov'det fløi femten Mile.
 „Jeg meente, den ei bed,“ sagde Ramund,
 „Dog rinder Blodet ned,“ sagde Ramund den
 Unge.

¹⁾ Ry ɔ: et Slags grovt, uldent Tøi; Filt. ²⁾ Sammet ɔ: Fløiel. ³⁾ Færd ɔ: Bulder; — med en [een] Færd forklares dog maaskee rigtigere ved: i en Haandevending.

A. Melodiernes Kilder.

Nr. 1 a, 23, 29 a, 32, 35, 36, 37, 72 f-g, 78, 81 a, 92, 106, 119 a, 151 b — mundtlig ved Lic. theol., Pastor J. F. Fenger, 1854.

Nr. 1 b, 2 a-d, 3, 5, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 15, 16, 17 a, e-f, 18 a-b, 19 a-d, 20 a-b, 22 a, 25, 26, 27 b, 30, 39, 41, 44, 45, 46, 47, 48 a-b, 49, 51 a, 52, 54, 57, 58, 59 b, 61, 62, 64, 66, 67, 68 a-b, 72 c og h, 73, 75, 82, 86, 89, 90, 101, 105 c, 153 — efter „Udvalgte danske Viser fra Middelalderen“, 5 Dele, udg. af Abrahamson, Nyerup og Rahbek, Kbh. 1812-14.

Nr. 4, 14, 20 c, 21, 42, 43, 156 — mundtlig ved Færingen, Exam. juris Niels Winther, 1844.

Nr. 6 efter Resens „Descriptio Samsøæ“, Kbh. 1675.

Nr. 10, 17 d, 93, 110, 119 b — mundtlig ved Cand. theol. J. L. Knudsen, Lærer ved Rødding Høiskole, 1849-55. — Nr. 10 og 17 d havde Kn. lært af Kjesten Mari Helvigs i Agerskov, Haderslev Amt, dengang (1854) 64 Aar gl.

Nr. 17 b, 176 b, 179, 197 — skriftlig ved Cand. theol. O. F. Kynde, 1843—1856.

Nr. 17 c — skriftlig ved Adjunct Hans West i Rønne, omtr. 1841.

Nr. 18 c, 53 a, 71 — mundtlig ved Pastorinde Landt, 1840.

Nr. 20 d, 173 a — mundtlig ved Islænderen, Studios. theol. G. Thorarensen, 1843.

Nr. 20 e, 24 b, 84, 85, 127, 128, 172 — skriftlig ved Organist P. Gudjohnsen i Rejkjavik, 1846-47.

Nr. 22 b — mundtlig ved nuværende Pastor P. Rørdam i Lyngby, 1840.

Nr. 22 c, 72 b, 87, 115, 135, 154 b, 163, 165, 167, 173 b, 181, 182, 192 — dels modtagne ved Cand. theol. M. T. Bredsdorff fra Pastorinde Eline Møller i Dalby ved Kjerteminde; dels af ham skriftlig eller mundtlig meddelte 1851-55.

Nr. 24 a efter Hans Mich. Ravns „Heptachordum Danicum“, Kbh. 1646.

Nr. 27 a, 72 d, 80 — skriftlig meddelte 1847 ved Jfr. Jensine Bøttger i Kjøbh., efter Foredrag af hendes gamle Moder, der erindrede dem fra omtr. 1777.

Nr. 27 c, 28, 68 d — tilsendte Lieutenant Svend Grundtvig 1844 af Pastorinde P. Petersen, og af ham mig meddelte, ligesom de nedenfr. nævnte, ham tilsendte Melodier.

Nr. 29 b, 51 b, 70 c, 96, 97 a, 107, 113, 119 c, 138 b, 157, 159, 160, 161, 195 — mundtlig ved Seminarist Morten Eskesen, 1855-57. Nr. 51 b havde han lært af Bonden Jens Andresen i Hurup ved Thisted, og Nr. 70 c, 96, 97 a og 107 af den foran nævnte gamle Kone Kjesten Mari Helvigs.

Nr. 31 a — mundtlig ved Universitetspedel H. V. Müller.

Nr. 31 b — mundtlig ved Prof. Chr. Winther.

Nr. 33 — tilsendt Sv. Grundtvig 1844 af Gaardeier S. Toxværd.

Nr. 34, 79 — tilsendte Sv. Grundtvig 1847 af Cand. juris, Proprietair H. V. Fiedler ved Skjelskjør. Disse Sange vare foresungne Meddelelsen af en 75 Aar gl. Kone, kaldet Myse Ellen, „som aldrig havde boet udenfor Sognet, og saaledes vist ikke var meget paavirket af det Fremmede. Hun foretog dem i ægte sjællandsk Bondedialekt.“

Nr. 38, 77, 95, 108, 109 — skriftlig ved Cantor N. P. Hillebrandt, 1848-50.

Nr. 40 — efter Syngemester H. Rungs Optegnelse, og mundtlig Meddelelse.

Nr. 50, 99 a, 120, 123 b, 124 b, 129, 131, 138 a, 142, 144, 145, 148, 151 a, 152 a, 154 a, 175, 186, 187, 188, 204, 205, 206, 207, 208 — efter skriftlige og mundtlige Meddelelser, omtr. i Aarene 1840-50, af Student Chr. Bull.

Nr. 53 b, 117, 130 a-b, 143 (optegnet 1819), 149, 177 — mundtlig ved Forskjellige.

Nr. 59 a — fra Resens „Frederik den Andens Krønike“, Kbh. 1680.

Nr. 60 — efter Foredrag af Prof. F. P. J. Dahl, 1840.

Nr. 63, 69, 70 a-b, 74 a, 94, 99 b, 111, 118 — af „Danske Viser fra 1550-1750“, 2 Dele, udg. af R. Nyerup og P. Rasmussen, Kbh. 1821.

Nr. 55, 56, 65, 88, 98, 100, 103, 104, 105 a, 114, 139, 146, 185 — skriftlig ved Cand. theol. Carl Schütz, 1843.